Thema's en intro's rondetafelgesprek omtrent AZC Albergen 26 september 2022

Proces, communicatie en besluitvorming

Op 16 augustus werd Albergen overvallen met het nieuws over de komst van een permanent AZC in onze kleine gemeenschap. Het gemeentebestuur reageerde eveneens enorm verbaasd en geschokt. Later bleek echter dat de gemeente al veel eerder met overheid en COA heeft gesproken over een AZC in Albergen. Onder de bewoners ontstond grote twijfel, of beter gezegd onvrede, over de rol die het gemeentebestuur in deze voorgesprekken heeft vervuld.
Dat gevoel is alleen maar versterkt door de onderhandelingen die vervolgens tussen college en de staatssecretaris plaatsvonden. Al na één onderhandeling werd een akkoord bereikt, zonder overleg met omwonenden en gemeenteraad en zonder het vaststellen van een einddatum.
Een akkoord dat door onze bestuurders als een overwinning gevierd leek te worden en ook de gemeenteraad leek zich neer te leggen bij het volledig voorbijgaan aan de 2 belangrijkste punten van hun motie en het eerder in werking gestelde voorbereidingsbesluit. Onvrede sloeg bij onze inwoners om in boosheid, frustratie en totaal verlies van vertrouwen.
Dat is ook op niet mis te verstane wijze duidelijk gemaakt met verschillende acties.
Deze meer dan heldere signalen, met een overduidelijke boodschap 'geen eind = geen deal', werden door de burgemeester volledig genegeerd.
Op 19 september tekende zij heimelijk een kaderovereenkomst met de staatssecretaris en het COA. Daarmee bereikte ons vertrouwen een absoluut dieptepunt. Het tekenen onder een verkeerde datum versterkte ons gevoel van onbetrouwbaarheid of zelfs 'sjoemelpraktijken'.

2. Leefbaarheid en veiligheid

Al jarenlang behoort Tubbergen tot de meeste veilige gemeenten van Nederland, vaak zelfs op plek 1. We kennen elkaar, letten op elkaar en helpen elkaar. De kernwaarden van het eeuwenoude Noaberschap worden ons nog steeds met de paplepel ingegoten.
Vanuit dat principe wordt Albergen door alle inwoners ervaren als een bijzonder fijne en veilige plek om te wonen en te leven. Een groot deel van onze jeugd wil per se in ons dorp blijven wonen en moet alles op alles zetten om een eigen woonruimte in ons dorp te bemachtigen.

De komst van een groot aantal mensen uit andere culturen en met andere normen en waarden gaat hoe dan ook grote impact hebben op onze hechte gemeenschap. De kernwaarden voor onze leefbaarheid en veiligheid, die we altijd als vanzelfsprekend hebben ervaren, komen onder druk te staan. Dit ontkennen of bagatelliseren heeft geen zin. Ook in Albergen lezen we kranten, kijken we TV en horen we de verhalen van mensen die in de buurt van een AZC wonen. Ook de statistieken tonen aan dat onze angst terecht is. Als het CBS aangeeft dat 4 tot 8 % van de niet-westerse manlijke asielzoekers crimineel is, kunnen wij wel uitrekenen wat dat op een aantal van 150 betekent. Dat leidt tot angst onder de inwoners. Angst over de veiligheid van onze kinderen, vrouwen, ouderen en kwetsbaren.

3. Hoe verder?

De valse start, die de overheid, het COA, maar ook zeker het college van B&W hebben gemaakt heeft ertoe geleid dat het draagvlak voor een AZC in Albergen, zonder einddatum, tot vrijwel nul gereduceerd is.
Het is nu al zeker dat verschillende personen en groeperingen in Albergen alle legale middelen in zullen zetten om de komst van een AZC te vertragen en te frustreren. Daarnaast kan het COA ook zeker claims verwachten van direct omwonenden én dorpsbewoners die materiële en immateriële schade ondervinden van de komst van het AZC.

In het interview dat op 21 september in het NRC verscheen zegt u: "Ik denk dat er straks een goed functionerend AZC staat. Mét verbinding in het dorp". Dat staat haaks op hoe het merendeel van de inwoners op dit moment tegenover de komst van een permanent AZC staat. Er zal dus iets moeten gebeuren om de inwoners van Albergen mee te krijgen. Wij hebben nog steeds het volste vertrouwen in onze gemeenteraad als het gaat om de eindigheid van het AZC, maar vinden het ook noodzakelijk dat het gemeentebestuur daar vol op inzet.